

1244**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 16 grudnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oraz kwoty przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji.

Na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ustalania:

- 1) wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego i długu Skarbu Państwa z tytułu:
 - a) wyemitowanych papierów wartościowych,
 - b) zaciągniętych kredytów i pożyczek,
 - c) przyjętych depozytów,
 - d) innych zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji,
- 2) wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji,
- 3) kwot przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji.

§ 2. Wartość wyemitowanych papierów wartościowych oblicza się według ich wartości nominalnej, rozumianej jako:

- 1) kwota świadczenia głównego z tytułu wyemitowanych papierów wartościowych, należna do zapłaty w dniu ich wykupu,
- 2) kwota świadczenia głównego z tytułu wyemitowanych papierów wartościowych, z których zobowiązania finansowe są indeksowane lub kapitalizowane z uwzględnieniem przyrostu kapitału, wynikającego ze sposobu indeksacji lub kapitalizacji danego papieru wartościowego, naliczona na koniec okresu sprawozdawczego.

§ 3. 1. Wartość zaciągniętych kredytów i pożyczek oblicza się według wartości nominalnej, rozumianej jako kwota świadczenia głównego z tytułu zaciągniętej pożyczki lub kredytu, należna do zapłaty w dniu wymagalności zobowiązania. W przypadku zaciągniętych kredytów i pożyczek, z których zobowiązania finansowe są indeksowane lub kapitalizowane, stosuje się odpowiednio przepis § 2 pkt 2.

2. Wartość przyjętych depozytów oblicza się jako kwotę depozytu, którą dłużnicy zgodnie z zawartą umową zobowiązani są zapłacić wierzycielom w terminie, w którym następuje likwidacja depozytu; jest to wartość, od której nalicza się oprocentowanie.

§ 4. 1. Wartość wymagalnych zobowiązań, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 listo-

pada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778), zwanej dalej „ustawą”, z wyłączeniem zobowiązań z tytułu gwarancji i poręczeń, obejmuje kwotę zobowiązań, z wyłączeniem odsetek, których termin płatności minął, a nie są przedawnione ani umorzone. W przypadku gdy zobowiązania wymagalne są indeksowane lub kapitalizowane, stosuje się odpowiednio przepis § 2 pkt 2.

2. Wartość nominalna zobowiązań wyrażonych w walutach obcych podlega przeliczeniu na walutę polską według średniego kursu walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym danego okresu sprawozdawczego.

§ 5. 1. Wartość zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji określa się według wartości nominalnej niewymagalnych oraz wymagalnych zobowiązań z tych tytułów, z wyłączeniem wzajemnych tego rodzaju zobowiązań podmiotów sektora finansów publicznych, z tym że:

- 1) wartość nominalna niewymagalnych zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oznacza kwotę, którą poręczyciel (gwarant) byłby zobowiązany zapłacić, gdyby dłużnik, za którego udzielono poręczenia (gwarancji), nie dokonał spłaty zobowiązania samodzielnie; w przypadku kredytów i pożyczek objętych poręczeniami (gwarancjami) uwzględnia się zarówno kwotę świadczenia głównego (kapitału), jak i świadczeń ubocznych, jeżeli zostały objęte poręczeniem (gwarancją),
- 2) wartość nominalna wymagalnych zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oznacza kwotę świadczenia poręczyciela (gwaranta), należną do zapłaty, obejmującą również świadczenia uboczne.

2. Do wyliczenia wartości nominalnej zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją, podlegającego oprocentowaniu według zmiennych stóp procentowych, przyjmuje się stopę procentową obowiązującą:

- 1) w ostatnim dniu roku budżetowego, gdy okres sprawozdawczy dotyczy roku budżetowego, lub
- 2) w ostatnim dniu szóstego miesiąca roku budżetowego, w przypadku gdy okres sprawozdawczy dotyczy połowy roku budżetowego.

3. Do wyliczenia wartości nominalnej zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją, wyrażonego w walucie obcej, stosuje się odpowiednio przepis § 4 ust. 2, z tym że do wyliczenia przyjmuje się kurs ogła-

szany w ostatnim dniu roboczym roku budżetowego lub szóstego miesiąca roku budżetowego, w zależności od okresu sprawozdawczego.

4. Wyliczenie wartości nominalnej zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją, zaciągniętego do wysokości z góry nie oznaczonej, następuje w formie prognozy, przy zastosowaniu zasady ostrożnej wyceny.

§ 6. Kwotę przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji oblicza się jako sumę oddzielnie wyliczonych kwot przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz przez inne podmioty sektora finansów publicznych.

§ 7. 1. Kwotę przewidywanych wypłat z tytułu poręczenia lub gwarancji, udzielonych przez Skarb Państwa, oblicza się jako iloczyn współczynnika ryzyka, ustalonego dla Skarbu Państwa zgodnie z ust. 2, oraz wartości nominalnej niewymagalnych zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu tego poręczenia lub gwarancji według stanu na koniec roku kalendarzowego poprzedzającego okres sprawozdawczy.

2. Współczynnik ryzyka dla Skarbu Państwa ustalany jest oddzielnie dla każdego poręczenia lub gwarancji jako prawdopodobieństwo dokonania przez Skarb Państwa spłaty zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami. Współczynnik ryzyka określa się z uwzględnieniem finansowych i pozafinansowych czynników ryzyka mogących wystąpić w okresie spłaty zobowiązań objętych poręczeniami i gwarancjami Skarbu Państwa.

§ 8. 1. Kwotę przewidywanych wypłat z tytułu poręczenia lub gwarancji udzielonych przez inne niż Skarb Państwa podmioty sektora finansów publicznych oblicza się jako iloczyn współczynnika ryzyka, ustalonego dla tych podmiotów zgodnie z ust. 2, i war-

tości nominalnej niewymagalnych zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji, udzielonych przez te podmioty, według stanu na koniec roku kalendarzowego poprzedzającego okres sprawozdawczy.

2. Współczynnik ryzyka dla podmiotów, o których mowa w ust. 1, stanowi podwojony iloraz kwoty wiarygodności z tytułu poręczeń i gwarancji, udzielonych przez te podmioty, oraz wartości nominalnej niewymagalnych zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji.

3. Współczynnik ryzyka, o którym mowa w ust. 2, wylicza się jako średnią arytmetyczną współczynników obliczonych oddzielnie dla każdego roku przez trzy kolejne lata poprzedzające okres sprawozdawczy, według stanu na koniec roku kalendarzowego.

4. W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia współczynnik ryzyka, o którym mowa w ust. 2, wylicza się:

- 1) za pierwszy rok — według stanu na koniec tego roku,
- 2) za drugi rok — jako średnią arytmetyczną współczynników obliczonych dla pierwszego i drugiego roku.

5. W przypadku gdy współczynnik wyliczony zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 3 przekracza wysokość 1,0000, stosuje się współczynnik w wysokości 1,0.

6. Współczynnik ryzyka oblicza się do czterech miejsc po przecinku, zaokrąglając w górę.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

1245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1999 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 10, art. 14 ust. 11, art. 21 ust. 9, art. 23, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 39 ust. 2, art. 47 i 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95,

poz. 1100) oraz art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług